

af det nye Pantserfrib. Han omtalte, naar Bevillingen blev given, og mente, at vi som Følge deraf burde være betydelig videre. Jeg vil nu for det Første gjøre opmærksom paa, at han anførte galt Tidspunktet, naar Bevillingen blev given. Det var ikke paa Finantsloven for 1881—82, men paa Finantsloven for 1882—83, og det var ikke i Marts 1881—82, men det var i Mai Maaned 1882, at Bevillingen blev given. Jeg skal nu noget nøiere give Thinget en Fremstilling af, hvorledes man er gaaet frem med Hensyn til Forberedelserne til dette nye Skib, og blot først bemærke, at det ærede Medlem synes at have taget noget fejl af at have bevilget Paabegyndelsen af et Skib og saa af at have bevilget Midler til hurtigt at bygge det; thi som bekendt var der paa denne Finantslov for 1882—83 opført til dette Skibs Paabegyndelse en Sum af 200,000 Kr.; det vil sige, det er som Sædet at regne med Hensyn til Skibets Bygning; det er, om jeg saa maa sige, kun en Sum, der markerer, at nu har man Lov til at paabegynde det, Noget, der er overmaade nødvendigt, thi forinden man har en saadan lille Sum til at begynde med, har Erfaringen viist, at det just ikke altid er det Skib, man ønsker, man kommer til at bygge. Med Hensyn til denne Anke over Sendrægtighed vil jeg erindre Thinget om, at det Skib, der i Foraaret 1882 begjæredes Midler paa Finantsloven til, jo ingenlunde var det Skib, der blev bevilget. Der var begjæret Midler til et Skib af Helgolandsklassen. Folke-thinget havde oprindeligt i Stedet derfor indsat en Bevilling til Paabegyndelsen af Sømateriel, der ikke maatte koste ud over 2½ Millioner Kr., men i det Fællesudvalg, der blev nedsat, blev man enig om, at Vosten skulde hedde „til Paabegyndelse af Sømateriel indtil et Beløb af 3 Millioner Kr.“ Man havde altsaa dels sat Summen op og dels ikke gjort den fuldt saa bindende som tidligere, hvor der var nævnt en bestemt Sum, man ikke maatte komme ud over. Men ialtsald, det Skib, der var bevilget, og til hvis Bygning alle Forberedelser vare gjorte, kom man ikke til at bygge, man stod lige overfor Bygningen af et ganske andet Skib, altsaa lige overfor en helt ny Opgave, og jeg vil tilføie lige overfor en meget vanskelig Opgave, nemlig den at søge at tilvejebringe et hensigtsmæssigt Pantserfrib for en saa ringe Sum, som 3 Millioner Kr. er — til det Brug naturligvis; thi 3 Millioner kunne naturligvis være en meget betydelig Sum til andet Brug, men til at bygge et Pantserfrib for er det ikke noget stort Beløb. I et saadant Tilfælde er det aldeles klart, at man nøie maa overveie Sagen, inden man

begynder, og at det vilde være den mest berettigede Anke, man kunde rette imod mig, om man letfindig havde begyndt at bygge uden egentlig at have noget rigtigt Begreb, om man ogsaa kunde bygge; tværtimod, dertil fordres netop de Egenstaber, som det ærede Medlem bebreidede mig, nemlig Ro og Sindighed, det vil i Virkeligheden være det Hensigtsmæssigste under saadanne Omstændigheder. Forøvrigt vil jeg gjentage, at det at gaa hurtigt frem negtedes af sig selv, da der kun var bevilget 200,000 Kr. til Paabegyndelsen af Skibet. Jeg skal altsaa nu kortelig fremstille, hvorledes det er gaaet med Forberedelserne til dette Skib, og hvilke Resultater man endelig er kommen til, da jeg derved ogsaa vil kunne supplere, hvad der er anført i Anmærkningerne til Finantsloven, hvilke Anmærkninger naturligvis ikke ere skrevne idag eller igaar, men allerede nu ere ikke saa faa Maanedes gamle. Jeg vil imidlertid først bemærke, at naar jeg saaledes har sagt, at det var en vanskelig Opgave eller en temmelig ny Opgave, man stod lige overfor, kunde der ansøres derimod: ja, men Meningen har jo været, at det skulde være et forbedret „Tordenskjold“. Det er forsaavidt ogsaa rigtigt, Hensigten havde været at bygge et „Tordenskjold“, men man var paa den anden Side enig om, det stod ialtsald fuldstændigt klart for mig, at man paa ingen Maade maatte gaa hen og give en Kopi af „Tordenskjold“. Det var jo ogsaa anført i en Skrivelse fra mig til Finantsudvalget af 29de April 1882, hvilken Skrivelse vel egentlig paa en Maade var Grundlaget for den Overenskomst, der blev sluttet, at man maatte gjøre forskellige Forandringer, saaledes at man i Stedet for den ene overmaade svære Kanon, som „Tordenskjold“ havde, maatte gaa over til 2 Kanoner, at det nye Skib maatte have en betydelig større Fart, og endelig, at det var aldeles nødvendigt, hvad man ikke havde haft Leilighed til, da „Tordenskjold“ blev bygget, at anstille Skydeprøver imod den Slags Pantsering, som var anvendt paa „Tordenskjold“, der var ny og temmelig ualmindelig. Altsaa, Opgaven var temmelig vanskelig. Der blev naturligvis strax, efter at Finantsloven var vedtaget, givet Værftet Ordre til at paabegynde Bygningen af et Skib af den Bestaafenhed, der blev omtalt i den Skrivelse, jeg nævnte, til Fællesudvalget, men dog med nogen Reduktion, hvis den var nødvendig, med Hensyn til Artilleriet, for at kunne holde sig til den givne Bevilling. Foreløbige Tegninger til et saadant Skib indkom derefter fra Værftet, og det viste sig, at man ikke kunde naae de Kanoner, som det havde været overmaade